

Forfatter: Ulfeldt, Leonora Christina

Titel: Udrag fra Leonora Christinas franske Selvbiografi oversat til dansk

Citation: Ulfeldt, Leonora Christina: "Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer", i Ulfeldt, Leonora Christina: *Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN ; C. O. BØGGILD-ANDERSEN , Rosenkilde og Bagger, 1949, s. 47. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-leonora01-shoot-idm140124513816736.pdf> (tilgået 25. oktober 2021)

Anvendt udgave: Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

↪ Da vor Dame [*som Fange i Blaataarn*] havde været en Stund oven Senge¹, tænkte hun paa at fordrive Tiden og ikke udmatte ^{*} 48 sin Hjerne med Ting, som ikke kunde oprettes. Hun havde intet at betjene sig af, thi det var forbudt at give hende en Knappenaal, end sige en Synaal, men hun fik ved et ret lykkeligt Træf en Synaal, og det den første Nat i den mørke Kirke; den var i Dynevaaret og stak hende. Hun fordristede sig til at vise den til den Kvinde, som opvartede hende, og som lovede Troskab i alt, men kun til Dels holdt sit Løfte, nemlig i det, hvori hun selv var indblandet. Hun bekom et Stykke af en gammel Klud, 4 Fingre bredt, og hun havde Baand i sin Nattrøje, som hun løste op, og med denne Silke syede hun Blomster paa fornævnte Klud. Nogle Maaneder derefter sagde det Skarn af en Kvinde til hende, at hun frygtede, man vilde anstille Hussøgning hos dem og finde denne Klud, og at der vilde overgaa hende al Landsens Ulykker, fordi hun ikke havde berettet, hvad Fruen tog sig for. Slotsfogedens Tjener havde advaret hende; derfor bad hun nu, at det maatte skikkes til vor Dames Pige, som endnu var i Arrest i Slotsfogedens Kammers. Vor Dame gav den til denne Skarnskvinde, hun flyer den til Jokum¹ og han til Dronningen. Nu kommer noget at le af. Dronningen sagde: "Sie hätts wol anders haben können"². Kongen havde Lyst til at tilstede hende noget til at forlyste sig med, men Dronningen forhindrede det. Jokum fortalte alt dette lang Tid derefter.